

at Beretningen var vigtig, og at Manden havde fortjent Overarbeidspenge, men jeg har undersøgt Sagen, og jeg har seet, at han Intet har tjent; kan jeg sige, om det var et Foregivende af Manden eller Sandhed, kan det ærede Medlem sige det, kan Doktoren sige det, kan Justitsministeren sige det, kan noget Menneſte i Verden sige det? Det er en Umulighed at sige. Sagen foreligger her, at Manden har udtalt det for Retten, at han samtidigt er bleven sat til haardt Arbeide og sultet. Jeg ønsker, at de ærede Talere, der have talt imod mig, havde beviist, at det var et urigtigt Foregivende; det vilde have været mig meget mere kjær end alle de andre Bemærkninger, jeg har hørt, og som Intet beviſe. Det ærede Medlem talte om Spisereglementet her i Forhold til det i England, og at det i England koster ubetydeligt mere end hos os; han talte om, at de i Tugthuset i Glasgow levede saa luxuriøst, som om det var hos Vincent paa Kongens Nytorv, men jeg vil gjerne spørge, om man for 46 Rd. til Kost aarlig kan leve luxuriøst? Men, siger det ærede Medlem, hvorledes maae de ikke kunne leve her for 43 Rd. 4 Mk. 2 ſ., naar Kosten kun koster cirka 46 Rd. aarlig pr. Fange i England, da Alt er langt dyrere i England end her? Det er ganske viſt, at det er det i mange Tilfælde og især Luxusvarer, men Rivets første Fornødenheder troer jeg dog ikke ere dyrere i England end her, saa at i Fængslerne i England ville Fangerne efter den Kost, man giver dem, kunne leve omtrent for samme Priis eller meget lidet Mere end hos os; der er ikke saa særdeles stor Forskjel derpaa, men Kosten her har jeg ikke klaget over. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) siger: Hvorfor har denne Mand ikke tjent sig Overarbeidspenge og brugt dem til at kjøbe Brød for, thi han kunde have tjent dem; men Manden siger: Jeg blev sultet, saa at jeg ikke kunde tjene Overarbeidspenge; havde man givet mig tilstrækkelig Føde, saa skulde jeg have tjent dem, men det gjorde man ikke. Nu siger den ærede Rigsdagsmand: Dette Foregivende er falsk, men dertil svarer jeg: Gaa hen og spørg, om alle de Andre, der havde samme Arbeide, have tjent Overarbeidspenge — det har jeg

undersøgt, derom er jeg ikke uvidende — og det vil da erfares, at det ikke har været Tilfældet. Man har netop gjort Forsøg med dem, der vare satte til haardt Arbeide, og de have ikke tjent Overarbeidspenge; om det var af Modvillighed, at de ikke vilde gjøre det, er jo umuligt for mig at sige, men mange Fanger, som have været satte til det samme Arbeide, have ikke tjent Overarbeidspenge; naar jeg saa siger til en Fange: Du skal tjene Dig Noget for at faae Dit Brød, men Fangen saa svarer mig: De sulte mig derude, de sætte mig til haardt Arbeide, som jeg ikke kan udføre, fordi mine Kræfter svigte mig, saa kunne vi ikke sidde ganske roligt her i denne Sal, naar vi see denne Bestyrling offentlig fremfat, eller sige, at den Mand, der tager Ordet i den Anledning, handler usorgfaldt, og at man aldrig bør bringe det frem for Offentligheden, men skjule det. Nei, vi bør ikke skjule nogen Brøst; hvor der er Brøst, der skulle vi dække den op, søge at oprette og gjøre vor Vret god, hvis en saadan er begaaet, men ikke skjule den; det troer jeg ikke er et Raad, der bør gives her i Folkethingsalen. Den ærede Taler siger, at man lader Fangerne leve bedre end de frie Arbeidere, og det skal man vel vogte sig for. Spisereglementet behøve vi ikke at gaae langt for at faae at see; de Herrer have det, saavidt jeg veed, i den lille Brochure, der er omdeelt, og man vil deraf see, at Fangernes Middagsmaaltid bestaaer af en Ret ordentlig Mad, Suppe med et Stykke Kjøb, eller Kaal med et Stykke Kjøb, og foruden denne ene Ret Mad faae de 1½ Pd. Brød daglig, som vi see er omdeelt mellem Kl. 9 og 10 om Formiddagen, altsaa meget seent, efterſom Arbeidet begynder Kl. 5 om Morgenen; disse 1½ Pd. Brød kunne de naturligviis spise paa eengang, eller dele dem i to Maaltider, efterſom de lyst, og saa faae de desuden ½ Pot Ol. Nu vil jeg spørge de Herrer, om frie Arbeidere, selv af den fattigere Klasse, i Reglen lade sig nøie med den Kost? Jeg troer ikke, at der er mange frie Arbeidere, der lade sig nøie med 1½ Pd. tørt Brød, ½ Pot Ol, der ikke er bedre end Vand, og denne tarvelige Middagsmad. Den ærede Minister sagde: Der kommer i Reglen ikke for mine Øren disse Klager